Ч. 107. Субота 28 (15) мая 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З буджетової комісиї. — Перед виборами на Угорщині. — З Франциї. — Вибори до даньского парляменту. — Справа Крети.

В буджетовій комісиї в дискусиї над буджетом міністерства зелізниць п. Крамарж доказував, що причиною злих фінансових вислідів зелізниць державних єсть за велика централізация заряду зелізничого.

Міністер зелізниць Врба признав, що фінансова ситуация зелізниць державних некористна. Видатки на зелізниці державні обтяжають державу квотою 53 „ міліонів корон.

Відповідаючи на піднесені закиди, заперечив між иншими твердженю, немов би доходи Північної зелізниці були так некористні, що не вистають на заплаченє ренти давнійшим властителєм і виказує, що в році 1908 доходи виносили 32,837.000 корон, а рента 32,153.000.

Відтак вказує міністер на преліминар на рік 1910, після котрого загальні доходи з державних зелізниць виносять 774,900.000 корон, а видатки 588,100.000, з того показує ся надвишка 186,800.000 корон. Квота потрібна на опроцентованє і амортизацию капіталу закладового виносячого 5561 міліонів, виносить 244 міліонів, а позаяк надвишка виносить лише 186 міліонів, то потреба ще державного додатку 58 міліонів.

Міністер висказує цілковиту згоду з поглядами пос. Колішера, що успішний розвиток зелізниць зависить перед усім від великої інвестиційної діяльности. Міністер єсть за можливо найбільшим розширенєм самостійного обсягу діяльности зелізничих дирекций і найнизших орґанів заряду, аби розвинути також і в них почутє самостійности і відвічальности. Міністер заявляє, що й він буде старати ся, аби на будуче зелізничий заряд був ведений в дусі купецкім і в можливо найпростійший спосіб.

В своім виборчім окрузї Надь-Міґалї промовляв ґр. Андраші. Він заявив, що повинна вернути в Угорщині політика 67-го року, позаяк політика 48-го року є для краю шкідливою. Обговорюючи войскову справу підніс він, що сильне войско є конечне не лиш з огляду на династичні амбіциї, як по показало ся в часї послідної кризи в полудневославяньскім питаню. Власний інтерес краю вимагає готового до бою войска. Войско повинно бути спільне в обох частях держави попри гонведів, але і в спільнім войску повинен виступати на перший плян народний угорский характер, бодай серед офіцирів. Зате язикове питанє повинно уступити в войску на дальший плян, бо заведенє угорского язика було би нарушенєм status quo і натрафило би на опір зі сторони короля, який в інтересі самої угорскої народности старав ся охоронити войско перед язиковими замішанями. Вкінци заявив ся ґр. Андраші за удержанєм спільного банку і підніс, що він все був за згодою народів з королем. Бувший міністер внутрішних справ Крістофі підніс в своїй проґрамовій бесїдї, що загальне рівне і тайне виборче право є одиноко спосібне усунути правно-державну боротьбу та обструкцию, а привернути згоду між королем і народом.

Француский епископ в Шартр утворив в своїй диецезиї спільно зі своїм духовеньством нову інституцию, яка мабуть буде заведена небавком в инших областях Франциї. Він завів іменно католицкі кантонові конґреси. Перший конґрес відбув ся під проводом самого епископа в Вов при участи всего духовеньства і 500 сьвітских людий, мужчин і женщин. Сьвяще-

Джентльмен.

З француского — Люї Енольта.

(Конець).

Молодий чоловік похилив легко голову, але не видко було по нім ні цікавости ні нетерпеливости.

Не спускаючи з него очий, прокуратор виймив з кишенї широку куверту, котрої печатку вже був розломив і добуваючи аркуш грубого паперу, що тріщав як перґамін, розложив его на столі і обертаючи ся до молодця, слухаючого з увагою, але з повним спокоєм, сказав до него:

— Пане Равенель, чи ви знали, що маєте свояків в Анґлії?

— Признаю ся, що зовсім їх не знаю: але я часто чув, як мій отець говорив, що по тамтій стороні каналу Ля Манш суть Равенелї, потомки спільного прадіда, того, котрий пішов за Батардом і котрий не був найдавнійший з наших спільних предків, бо ми дуже давні на тій нормандскій земли.

Але позаяк то діяло ся тому вісім або девять століть, то зрозумієте, що нема між нами ніяких відносин посвояченя. Уявляю собі, що навіть коли би я попробував признати ся до родової тотожности, то міг би того пожалувати. Знаю добре, як богаті поводять ся часами супротив своїх бідних свояків. То неприємність, на котру не хотів би я виставити ся.

— Ви горді!

— Може бути! Але гордість, то послідна честнота старих родин.

— Подібні чувства приносять вам честь. Однако стережіть ся, аби їх не посувати за далеко. В таких родинах як ваша грошеві справи не становлять всього.

— Може бути, що так є і що я помиляю ся. Равенелі по другій стороні каналу мешкають тепер в Шкотиї, де мають великі добра між Единбурґом і Ебердін. Але головний представитель назвища і гербу дав недавно тому доказ, що не забуває, звідки походить. Перед чотирма літами, по пожарі, котрий знищив нашу дзвіницю, льорд Генрик Равенель з Равенель-Мур прислав нашому парохови чек на тисяч франків на направу старого дзвона, котрий нераз, як він висловив ся, відзивав ся в давних часах в часї хрестин членів его родини. До того великодушного дару долучив кілька теплих слів о тім краю, що був гнїздом его предків. При тім просив, аби новий дзвін жертвуваний ним, носив імя его дочки Люкиї Цецилії, котра зовсім не догадує ся, що має свояка в тій місцевости.

— Знаю о тім всім так само як ви, але чого ви не знаєте, то що льорд Генрик Равенель був тут минувшого року, що мав зі мною довгу розмову о вас і що хоч не бажав собі дати вам пізнати ся, забажав вас побачити.

— Нічого мене не дивує, коли розходить ся о Шкотів. Они ще більше ориґінальні як Анґлійці.

— Може бути. На кождий спосіб я менше був здивований від кождого иншого, одержуючи той папір, який бачите. Чи умієте по анґлійски?

— На жаль! Ні одного слова; ледве умію по француски.

— Нічо не шкодить! Зобовязую ся видати вам вірний і урядово потверджений переклад того документу. Поки що мусить вам вистати вість, що ваш свояк мав нещастє стратити сина, в котрім поклада великі надії і котрий мав бути одиноким спадкоємцем его назвища, титулу і маєтку. Отже ваш свояк не маючи ніякого мужеского представителя свого роду в Анґлії, пригадав собі свою родину у Франциї, котрої ви тепер одиноким і послідним потомком.

На смертній постели вибрав вас на заступника сина, котрого вже не має, а позаяк такі справи доси дуже законно переводять ся в Анґлії, то ви тепер вповні управнені яко его заступник і наслідник его особи. Мільорде Равенель де Равенель-Мур, витаю вас!

Мимо пановання над собою, яке задержав до сеї пори, зворушенє молодого чоловіка було так велике, що сим разом неможливо було ему з тим укрити ся.

Лице ему змінило ся, немов би озарене і нагло такий огонь засьвітив в очах, що здавалось менї, немов би я побачив блискавицю в голубих зїницях.

— Видаєсь менї, немов би я жив в снї! —

ники мали реферати про положенє сільских післанців, та про поміч, яку належало би їм нести під суспільним, моральним і релігійним взглядом. Взагалі порушувано широко-суспільні питаня. Епископ заповів заснованє бюра посередництва праці для сільского господарства і сільско-господарских шкіл для селяньских синів. Позаяк радикальне правительство не богато зробило для селян, проте остає широке поле для католицкої суспільної політики.

Данія все ще таки не дістала ся в руки социяльних демократів. Сполучені социялісти і радикали не поступили ні о крок, а хоч число їх голосів зросло о 6.000, то консервативні сторонництва мають о 20.000 голосів більше. Радикали мають знов своїх 20, а социялісти 24 мандати. Зате число мандатів правиці зменшило ся з 21 на 13. Найбільше зискали умірковані сторонництва лївиці, бо замість 49 здобули 57 мандатів, при чім дістало ся їм богато голосів правиці. Радикальне правительство мусить уступити місце правительству з посеред лївиці. На раді мініcтрів порішено вже просити короля о відпустку. Хоч столиця є цїлком в руках социялістів, то однак край заявив ся рішучо против радикального правительства. Правиця втратила в столици половину мандатів, а задержала лише 4, радикали здобули 2, а социялісти 9 мандатів, причім правиці дістало ся 24.665 голосів, радикалам всего 6.842, а социялістам 32.528 голосів.

Бюро Райтера заявляє, що справа порозуміня між державами опикунчими що до Крети ще не покінчена і держави ще переговорюють між собою.

В турецких кругах кажуть, що в переговорах, які ведуть ся між державами над установленєм будучого ладу на Креті, турецке правительство стоїть на тім становищи, що годить ся на покликанє якого небудь горожанина европейских держав на становище ґубернора Крети, може ним бути навіть Критиєць, але ніколи горожанин Греції. Політичні круги Туреччини не предвиджують скорого покінченя кретийскої справи.

Новинки.

Львів, дня 27 мая 1910.

— Наданє презенти. Є. Вел. Цїсар надав презенту на опорожнену гр. кат. парохію цїсарского наданя в Кракові, о. Петрови Левицкому, дотеперішному гр. к. пароxови в Яворові.

— З „Сільского Господаря". Перші загальні збори філії краевого товариства господарского „Сільский Господар" в Миколаєві н. Дністром відбудуть ся в недїлю, дня 29 мая с. р. Просить ся о численну участь. — В Скоморохах старих к. Болшовець (рогатиньский пов.) відбуде ся д. 29 с. м. господарский виклад 1) про наше пасїчництво, 2) звідки бере ся гнилець. Пасїчників-селян, особливо членів „Сільского Господаря" просить ся зійти ся в читальни „Просьвіти" в Скоморохах.

— Репертуар руско - народного театру в Бережанах під дирекциєю Й. Стадника. — (Саля „Сокола").

В суботу, дня 28 с. м. гостинний виступ Ф. Лопатиньскої „Галька", опера в 4 діях С. Монюшка.

В недїлю, дня 29 с. м. „Маруся Богуславка" історичний образ зі сьпівами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

В понедїлок, дня 30 с. м. „Вій", фантастична оперета в 4 діях М. Кропивницкого.

Початок о год. $7^{1}/_{2}$ вечером. — Білети продає торговля п. Юзичиньского і Гервого.

— У страха великі очи. Про „небувалу комашню" доносять до „Діла" з лїського повіта: „Лїський повіт навістила якась дивна „саранча". По зливній бурі впала на околицю величезна тьма комах, завбільшки комарів, з довгими крильцями, сиво-чорнявої краски, мабуть нанесена звідкись вітром, бо таких комах тут не знають. Комашня обсіла масами хати, передовсїм горнучись до осьвітлених вечером вікон, що виглядали як муравлиска, обляжені язвою. Горе тому, хто важив ся в ту пору відчинити вікно або двері. Вмить наповняла комашня всю сьвітлицю, втискаючись до горшків зі стравою, в одіж, волосє, а навіть людям до рота. Своєю вїзливостию комашня нагнала місцевій людности чимало страху, а дехто навіть приписував сю появу кометї. На щастє в поли не зробили насїкомі ніякої шкоди і як нечайно появили ся, так нагло й пропали з першими промінями сходячого сонця".

Не було то очевидно нїчо иншого як лиш звістна загально нешкідлива комашка звана одноднeвницею („ченчик", „лїтаючий жир", або „водяна спадь"), котра жиє всего лиш кілька годин і тим поясняє ся, що она так борзо щезла. Може бути, що рій тих комах вітер звідкись занїс але они появлять ся иноді в деяких сторонах над ріками такою масою, що здає ся, як би то густий снїг падав. Комашки ті виводять ся з личинок які жиють у воді. Коли личинка закуклить ся, вилазить з неї комашка з крильцями, котра лїтає у воздусї, але не може живити ся, бо брак їй приладу до кусаня і їдженя. Самички парують ся зараз у воздусї з самчиками і самчики таки зараз гинуть а самички летять до води пускають у воду яєчка і гинуть також. Як видно, в часах комети може й така невинна нуждена комашка людий перепудити.

† Мариян Ґавалєвич, один з визначнїйших польских писателїв, а в послїдних часах артистичний управитель міского театру помер вчера у Львові по довшій недузї. Мариян Ґавалєвич родив ся у Львові в 1852 р, учив ся тут в школах середних і на політехниці, а відтак в Кракові на унїверситетї. Першу свою новельку надрукував ще в 1868 р. Пізнїйше працював в редакциях всїляких лїтературних, політичних і гумористичних газет головно в Варшаві куди перенїс ся був ще в 1876 р. Твори Ґавалєвича звістні й нашій публиці, спеціяльно читачам „Народ. Часописи", в котрій в однім з давнїйших річників друкувала ся одна з єго найкрасших новельок під заголовком „Дужі на відлетї". Тепер і єго душа відлетіла! Вічна єму память! — Супруга бл. п. Ґавалєвича, котра перед двома роками стратила доньку, даровиту повелїстку, по смерти мужа занедужала тяжко і стан єї єсть грізний.

— Убийство із злости. Робітник Дмитро Чуджак із Замарстинова посварив ся онеги по полудни з другим робітником Григорием Ґуральом, з котрим працював при розбираню будинку польс. Тов-а педаґоґічного при ул. Зіморовича і вдарив єго джаганом в голову і плечі так сильно, що Ґураль стратив притомність. По тім відзискав притомність і зайшов ще до дому при ул. Ткацкій, розповів донцї, що стало ся і стратив знов притомність. Завізваний лїкар др. Рубін казав відставити нещасливого до шпиталю, де він небавком помер. На донесенє доньки арештовано Чуджака ще в ночи. Він признав ся, що мав злість на Ґураля вже від давна і длятого в сварцї вдарив єго джаганом по голові.

— Загальні збори асекурацийного Товариства „Дністер" відбули ся вчера в сали „Сокола". Перед зборами о 8 год. відправив в Успеньскій церкві о. крилош. Чапельский з оо. Красицким і Ґурґулою яко диякoнами, службу Божу на інтенцию товариства, а потім панахиду за упокій душі бл. п. директора Ярослава Кулачковского. На богослуженю співав хор „Бандуриста". Збори розпочали ся о 10. год. в присутности правительственного комисаря, ц. к. старости Леоп. Попеля. Збори відкрив президент надзираючої Ради радник Двора Гр. Кузьма. По принятю відчитаного протокола з попередних загаль. зборів, збори приняли звіт дирекциї і надзир. Ради та уділили дирекциї і Раді абсолюторию. Чистий зиск в квотї 370.383 К розділено після предложеня надз. Ради, а то 20 прц. до фонду резервового 74.077 К, до пенсийного фонду 29.631 К, 10 прц. на звороти членам 242.067 К, на публичні добродійні цїли 2.000 К, а решту 22.608 К приділити до специяльного фонду на звороти членам. При доповняючім виборі членів надзир. Ради на 6 лїт вибрано пп.: др. Костя Левицкого, Івана Кивелюка, др. Теофиля Кормоша, др. Евгена Озаркевича, др. Дамяна Савчака і Володимира Шухевича. Заступниками членів надзир. Ради на 1 рік вибрані пп.: др. Олександер Кульчицкий, о. Теодозий Лежогубский, др. Кирило Студиньский, Тит Ревакович і Петро Огоновский. Членами ревізийної комиси

сказав до урядника. Чи ви мене з того обудите?

— Може бути, що ви самі обудите ся, бо мушу вам сказати, що в тій цілій справі єсть одна річ дуже делїкатна, о котрій я вам ще не говорив.

— То, що називає ся „о волос"?

— Так, але о волос женщини, волос ясний. Ви вже знали, що ваш свояк мав дочку...

— Леді Цецилію... хрестну матір дзвона.

— Іменно!

— Отже?

— Отже льорд Равенель поставив услівє, аби ви оженили ся зі своячкою.

— Ах, пане — сказав молодий чоловік, котрого лице прибрало нагле вид зачудованя і легко зрозуміло невдоволенє, хоч мимо того нїчо не заколотило рішучости, яку можна було бачити в єго зорі.

— Ви надто скоро дмухнули на мою палату збудовану з карт... і ось она лежить на земли! Відповім вам від разу: услівє то робить, що спадщини приймити не можу. Видите, що сон не тревав довго. Чиж то не звичайна судьба всього, що надто хороше?

— Не розумію вас — сказав прокуратор, що не міг оперти ся деякому зачудованю. — Атже всї впевняють, що леді Цецилія дуже хороша і мила. Чи може случайно маєте відразу до подружа?

— Я? — Ох, нї! Противно, уважаю єго одиноким вислідом любови, до котрого стремить честний чоловік... бо то одинокий, що не понижує женщини!... Але то подруже, яке менї предкладаєте — єсть рішучо неможливе!

— Отже ви не свобідні!

— Осудіть самі! Вчера перший раз в житю говорив я о любви... і мене вислухано.

— Чи особі достойної вас?

— Она була би достойна стати женою князя.

— Богата?

— Нї, поберемо з собою, як то кажуть, біду з нуждою. Панна де Ревіль належить до родини, котра єсть олицетворенєм чести, котра знає моє положенє, а помимо того приймила мене як сина. Видите отже, що нема що більше о тім говорити і що менї судило ся умерти в шкірі бідака...

— І благородного чоловіка, котрого, я щасливий, що можу стиснути руку.

Той, котрий не хотїв стати нї льордом, нї міліонером встав вже, аби попращати ся, а прокуратор не пробовав єго задержати.

— Менше з тим — сказав, кидаючи на свою мисливску куртку трохи глумливий погляд — але можете похвалити ся, що моє одінє мало кілька хвиль солодкого самообману. Могло мати коротку надію, що піде на ласкавий хліб, на котрий добре заслужило, а тимчасом буде мусїло служити менї ще на цїлий сезон!

По тих словах відійшов. Можу сказати, що відійшов так само як прийшов, дуже спокійний і несучи голову нї висше нї низше.

. . . .

— Щож ти на то скажеш? — спитав мій приятель, коли ми полишили ся самі.

— Скажу, що іменно так треба довершувати гарних річий, по просту, не здогадуючи ся, що они гарні і величаві. Той хороший молодець, то герой!

— Нї, то просто лиш джентльмен.

на 1 рік вибрано тих самих, що були доси, а се пп.: Юліяна Січиньского, Ем. Куницкого і Мик. Мельника, а заступниками п. Мик. Заячківского. Голосувало 207 членів. По виборах відповідав др. Федак на всілякі питаня ставлені до дирекциї.

— **Дрібні вісти.** „Сокіл-Батько“ бере участь в пятім Січовім сьвяті дня 29 с. м. в Станиславові і взиває всі „Соколи“ Станиславівщини, щоби явили ся сего дня на сім сьвяті о 10 год. рано. — У віденьскім універститеті відбула ся дня 20 с. м. промоция пп. Володимира Кушніра і Осипа Туряньского на докторів фільософії. — В селї Павельско в Болгариї жиє стара баба Василиха, котрій тепер минає якраз 126 літ. Син еї Теодор має 101 літ. — Вчера о 7 год. 12 мін. рано дало ся почути сильне землетрясенє в Швайцариї і в Альзациї. — Понад Плоцком і охрестностию яких 60 верст довкола пересунула ся вчера страшенна буря, котра наробила величезної шкоди а грім в ріжних місцевостях убив 4 людий; згоріло також кілька загород.

— **Постійний руский театр ім. Шевченка в Станиславові** засновує уділове товариство, зареєстроване з обмеженою порукою. До товариства може приступити, хто зложить що найменше оден уділ в квоті 5 корон, а по році одержить дивіденду від чистого зиску. Члени діяльні то аматори і фахові артисти, що так само складають уділ, побирають сталу платню або ремунерацию і дивіденду. Загальні збори сего товариства відбудуть ся в перших днях червня, про що повідомить комітет. Театр сей має за задачу давати представленя два рази тижнево в Станиславові, а два рази робити прогульки з представленями до сусїдних місточок а також в літі давати представленя по селах, буде вести драматичну школу під управою фахового режисера і директора театру, в котрій будуть могли образувати ся молоді сили, що хотять працювати у львівскім народнім театрі. Комітет звертає ся до Родимців з запрошенєм, щоби приступали в члени товариства і допомагали морально і материяльно в розвою сеї народної институциї.

† **Померли:** Др. Александер Іскрицкий, адвокат в Сяноці, помер в Кракові в 68 році житя. Покійник був в 1882 р. оборонцем обжалованих в процесї Ольги Грабар і набрав був тоді розголосу тим, що по єго сварції з прокуратором трибунал покарав єго порядковою карою і він зложив оборону. — О. Іван Білоус, парох в Білоберезці, косівского деканата, помер в 75 році житя а 50 р. сьвященьства. — Тадей Лінк, управитель маєтностий маркіза де Во в Ходорові, помер в 55 р. житя. — Леопольдина Грушкевичева, жена ц. к. офіцияла почтового, упокоїла ся дня 23 с. м. в Качиці в 23 р. житя. — Софія Шишкевичева, померла дня 19 с. м. в Камінці струмиловій, проживши 64 літ. — Альбін Загурский, архітект, в 64 р. житя.

Телеґрами.

Відень 27 мая. Рада державна. Краєвий суд карний в Кракові зажадав виданя пос. Дашиньского. Президент міністрів Бінерт відповідав на інтерпеляцию пос. Грібара в справі якого упривілейованя німецких кольоністів в Босні і Герцеговині. Бар. Бінерт відповів, що то не німецкі народности. Від 1905 р. вже не поселює ся в Босні і Герцеґовині австрийских або угорских підданих, бо вільні ґрунти надає ся беземельним поселенцям зпоміж місцевого населеня.

Інсбрук 27 мая. В місцевости Ляпе самоїзд, котрим повозив фабрикант Бавер наїхав на закруті на хату якогось селянина і убив на місци селянина, котрий сидів під хатою. Подорожні тяжко поранили ся.

Калє 27 мая. Вчера о 10 год. вечером всі проби ратункові показали ся безуспішні. Нещаслива залога „Плювіоза“ здає ся бути страчена.

Париж 27 мая. Після урядового донесеня було в підводній лодці „Плювіоз“ 3 офіцирів і 22 вояків.

Константинополь 27 мая. Після депеші валі-го з Когова дня 35 с. м. запанував в цїлім вілєті спокій. Жителї сїл видають оружиє.

Константинополь 27 мая. Після інформаций з кругів „Порти“ послїдна нота в справі Крети стрітила користне приняте у держав охоронних. Часть турецкої праси звертає ся против поновного покликаня ст. комісаря Заімса видячи в тім лиш півсредство.

Верона 27 мая. На вчерашних авіятичних перегонах о нагороду висоти лету одержав першу нагороду 10.000 лірів Польган, котрий підлетів до висоти 1163 метрів.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Найтаньші і найтревалійші

Дахівки цементові

можна лише на дра ҐАСПАРОГО опатентованих машинах **„Dreistern“** вирабляти. Тих машин жадній фірмі наслїдувати не вільно, а всїлякі иниі поручані машини суть престарілого системи. — Жадайте специяльний цінник Нр. 126 від фабрики машин **Дра Ґаспари і Сп. Markranstaedt** (Саксонїя).

Можна також від заступника: **Промисл цементовий Львів**, ул. Кароля Людвіка ч. 5.

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білєти на всї зелїзницї в краю і за границею.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка

римар і сідельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає

богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.